

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

10. číslo (červen 2000) / 2.ročník

cena: 2,- Kč

Dvě ročníkové práce byly oceněny

Dobrá zpráva pro autory ročníkových prací.

V letošním školním roce profesor Mgr. Miroslav Filipec ocenil autory dvou nejpozoruhodnějších ročníkových prací. Z oboru humanitního zaměřením to byla Petra Vondráčková z 6.A za rozsáhlou práci Vinohradské divadlo a z oboru přírodovědné orientace Anna Vondráčková za Průniky těles.

Z pamětními listy byla mezi oceněné rozdělena nerovnoměrně částka 1500,- Kč.

Lze předpokládat, že i v příštím roce nejlepší práce současných pátých ročníků budou také odměněny.

Prostor

Materštyňa na gymnázium

Už vidím češtináře, jak sahají po červené propisce a opravují v mém nejen nadpise chyby. Ne, já česky celkem dobře umím, ale proslýchá se, že někteří profesori ne. Není to samozřejmě narážka, ale možná se někdo z vás díval na Černé ovce na ČT 1, kde byla reportáž o našem gymnázium a o profesorech, kteří vystudovali vysokou školu na Slovensku a mají s tím nyní potíže a musí si dodatečně udělat zkoušku z českého jazyka.

Mateřština je jazyk, který bychom měli bezprostředně znát a ovládat, ale v tomto případě je to fraška a výsměch tomuto povolání. Těch profesorů, kterých se to týká, jsou na tom s češtinou docela dobře,

dokonce někteří z nich „pranýřují“ studenty za jejich zkomoleniny a patvary na písemkách, ale i v psaném projevu. Je to taková „nepříjemná zbytečnost“. Ti, kteří tomuto patvaru nerozumíte, nehlebejte nad ním, je to má výroba.

Uzavřeme další kapitolu dějin gymnázia: myslím si, že každý profesor by měl umět obstojně hovořit spisovnou češtinou a dál opravovat studenty při jejich nářečních úletech. Pokud slyšíte nespisovnou češtinu v hodinách od profesora, obraťte se na nejbližší Jazykovou poradnu. Co se týče mne, doufám, že jsem v tomto článku nenasekal moc chyby...

David Heczko

Kdyby se lidé v dospělosti stávali tím, po čem touží ve čtrnácti letech, byl by celý svět dočista jiný.
(Schweitzer)

Cerfovy poznámky k moderní vědě:

1. Nedá-li se věc pochopit selským rozumem, jde o matematiku.

2. Když to nedává žádný smysl, pak se jedná buď o ekonomii nebo o psychologii.
(Murphy)

Letní soutěž

čtete na straně 3

V tomto čísle:

Exkluzivní rozhovor:
Těžkej Pokondr

Statistika jmen

Nebojte se vyjádřit -
Ideální prázdniny

O novinářské etice
(názor profesora)

Básně, sport, články

Poslední zvonění očima bažanta

O posledním zvonění jsem se dozvěděla ve škole od spolužáků a učitelů, kteří nás varovali před „žebrajícími“ studenty šestých ročníků. A proto jsem už v pondělí strachem z neomluvených hodin, začala směřovat nastřádané peníze na desetníky, dvacetníky a padesátíky. Když jsem toto chtěla provozovat se svými rodiči, vyslechla jsem 3 hodinovou průpověď o tom, jak oni prožili poslední zvonění.

Cestou do školy jsem skoro nepoznala, že někteří studenti jsou převlečení, protože dnešní móda je dost kreativní, a tak když u mě nějaký student „žebral“ myslela jsem, že jde o jednoho z členů klubu, kteří si říkají obyvatelé zdánlivě neobyvatelných prostorů (homelessaci nebo česky - bezdomovci).

Zdárně jsem se proházela desetníky ke dveřím, kde čekali další neodbytní studenti. Když jsem přišla do třídy následoval jeden záchvat smíchu za druhým, když jsem uviděla

počmárané tváře mých spolužáků.

Však to nejhorší mě ještě čekalo. Když jsem se chtěla dostat do auly na dlouho očekávané vystoupení, tak moje přání se mnou sdílelo více studentů než jsem myslela, a proto na třetím patře už docházel dole kyslík. Proto ti z menších spolužáků omdlévali a zůstávali ležet na zemi jako obtížné překážky. Až když jsem se postavila na špičky mohla jsem se nadechnout. A jak jsem se dostávala mezi dveře oškubali mě maturanti o poslední peníze. Samotné představení bylo okouzující už proto, že to bylo moje první „Poslední zvonění“. Z videa 6.B se mi nejvíce líbila SJ. Básničky 6.C byly skvělé a scénka se ztracenou třídnicí od 6.A nebyla o nic horší. Když tak přemýšlím, měla bych už začít uvažovat o posledním zvonění naší třídy, abych to za těch pět let stihla.

Mely

Dáváme prostor všemu a všem (bez cenzury)

Trend dnešní doby

V poslední době nám profesori stále říkají, že nám chybí motivace. Ti chytřejší se zamyslí. Já s těmi méně chytrými (hloupými) se ptám, kde se dá taková motivace sehnat a kolik stojí? Vyučující jen mávne rukou a pokračuje ve výkladu. O přestávce si nechávám vyložit, že je to něco, co nás má zaujmout, máme se prostřednictvím nějaké věci nebo osoby dopracovat na takovou úroveň jako je vzor. Začínám chápat a nechávám se motivovat Fredym Mercurym a dávám se na zpěv. Po několika málo taktech rezignuji a hledám inspiraci někde jinde.

Taky na tento fejetón jsem hledal inspiraci všude: pod postelí, v kuchyni, na balkóně a dokonce i na záchodě. Víte, člověk často ztrácí motivaci a je tzv. indisponován, čili ztrácí schopnost sebekoordinace a kontroly svého ega.

Motivace není ale to hlavní, co mě trápí.

Objevuje se v poslední době na světě a hlavně u nás spousta přežatých slov. Když se mě někdo zeptal, jaké je moje know how, pomyslel jsem si, že se chudák pomátl a něco vyštěkává. Nebo imič. Znam toho chlápka z Pobřežní hlídky, ale vůbec mě nezajímá, že tam byl s námi i Mič.

Takových slov je na tisíce a to mě právě trápí. Myslím, že bychom si z nich mohli sestavit i slovník. Vlastně, on už je na světě - Slovník cizích slov. Ale nedělám tady někomu komerční reklamu?

David Heczko

Víme, co jsme, ale nevíme, co z nás může být.
(Shakespeare)

Chcete-li vědět, jak ochablý je váš mozek, sáhněte si na svaly svých nohou. (Segal)

Statistika

jmen studentů třineckého gymnázia

Na chodbách naší školy se denně míváme s desítkami našich spolužáků, i když je vlastně neznáme. Podle seznamu studentů byla vyhotovena tato analýza: 615 studentů (264 chlapců, 351 dívek)

Nejdelší dívčí jméno na naší škole je Vladislava.

Nejčastěji se opakující dívčí jména (počet studentů s tímto jménem):

(pozn: Více jmen na stejném místě, znamená, že počet dívek (chlapců) s těmito jmény je shodný.)

- 1. místo - Kateřina (31 dívek).**
- 2. místo - Lucie (21 dívek)**
- 3. místo - Zuzana, Martina (17 dívek)**

4. Jana, Lenka (16)
5. Eva (12)
6. Veronika(11)
7. Petra, Marie, Michaela, Simona (8)
8. Pavla, Šárka, Soňa, Hana, Daniela (6)
9. Kamila, Magdalena, Ivana, Alena, Silvie, Markéta, Anna (5)
10. Andrea, Romana, Pavlína, Barbora, Jolana, Renáta, Denisa, Monika (4)
11. Natálie, Linda, Aneta, Dana, Žaneta, Erika, Renata (3)
12. Miroslava, Věra, Magda, Dagmar, Gabriela, Dominika, Kristýna, Helena, Adriana, Marcela, Beata (2)
13. Jindřiška, Dorota, Karin, Mariana, Ilona, Kristina, Jaroslava, Sylva, Blanka, Libuše, Olga, Miriam, Bianka, Adéla, Laura, Zdeňka, Zoja, Julie, Sabina, Ludmila, Joanna, Iveta, Bohumila, Nina, Jitka, Andriana, Tereza, Táňa, Klára, Marika, Eliška, Darina, Nela, Alžběta, Jarmila, Leona, Vladislava, Elexandra (1)

Dívky

Nejčastější chlapecká jména (počet studentů):

- 1. místo - Petr (23 chlapců)**
- 2. místo - Tomáš (20. chlapců)**
- 3. místo - Jan, Martin (18 chlapců)**

4. Jakub (16)
5. Roman(14)
6. Pavel, Michal, Lukáš (12)
7. Jiří (11)
8. David (10)
9. Miroslav, Radek (8)
10. Kamil (6)
11. Marek, Ondřej (5)
12. Vítězslav (4)
13. Robert, Aleš, Vít, Igor (3)
14. Josef, Radim, Jaroslav, Ivo, Zdeněk, Václav, Milan, Vojtěch, Daniel, Rostislav, Luboš, Adam (2)
15. Štěpán, Marián, Bogdan, Karel, Antonín, Rafael, Libor, Patrik, Lubomír, Vratislav, František, Michael, Filip, Oldřich, Benjamín, Lumír, Přemysl, Luděk, Robin, Theodor, Jindřich, Matěj, Jaromír, Leopold, Rudolf, Richard (1)

Chlapci

Příjmení na třineckém gymnáziu:

Nejkratší příjmení: Bič

Nejdelší příjmení: Konstantidisová

Shoda jména i příjmení: Kateřina Heczková (3 studentky)

Nejčastější příjmení:

- Sikora + Sikorová (6+11)
- Heczko + Heczková (4+7)
- Cieslar + Cieslarová (4+6)
- Raszka + Raszková (3+3)
- Klus + Klusová (2+4)
- Kozielek + Kozielková (1+4)
- Martyněk + Martynková (2+3)
- Nieslaník + Nieslaniková (1+4)
- Turoň + Turoňová (1+4)

Studenti

Zpracovala: Kamila Římanová

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Ještě několik dní nás dělí od ukončení tohoto školního roku, který nás určitě nějak poznamenal, jak už novými vědomostmi, tak novými zkušenostmi, zážitky ... Všichni nejenom studenti se zajisté už nemohou dočkat letních dlouhých, ale rychle ubíhajících, prázdnin, kdy bychom měli znova načerpat energii a chuť chodit do školy, psát písemky a učit se. Věřím, že ji všichni opět načerpáme tu energii, kterou potřebujeme k odhalování skrytých tajemství nepoznaných zákoutí chemie, fyziky, biologie, matematiky, češtiny, dějepisu a všech předmětů ve škole.

Abyste přečkali poslední chvíle tohoto školního roku, dostává se vám do rukou poslední desáté číslo časopisu Prostor tohoto školního roku. I přesto, že Prostor nechce asi čtvrtina profesorů z profesorského sboru, i přesto, tu budeme po prázdninách opět pro vás všechny.

Co vám přináší desáté číslo Prostoru? Exklusivní rozhovor s Těžkejm Pokondrem, statistiku jmen studentů, letní soutěž časopisu Prostor, názory a další texty od vás a také od redaktorů.

Teď už mi nezbyvá nic, než vám za celou redakci popřát nádherné a zajímavé prázdniny.

Kamil Mrázek (KM)

Své názory, problémy, postřehy, básně, články, inzeráty, vzkazy můžete vřazovat i přes prázdniny do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou. Škola bude otevřena od 8:00 do 12:00 denně. **Jen pište, nebojte se např. vyjádřit svůj názor, problém. Časopis je tu pro vás a my jsme jenom rádi, že profesori nebo studenti posílají své příspěvky do Prostoru.**

Soutěž na téma

můj zážitek z letních prázdnin

Časopis Prostor vyhláší letní soutěž. Je konec roku a začínají dva měsíce letních prázdnin, ve kterých určitě něco zažijete. Napište článek nebo báseň na téma „Můj zážitek z letních prázdnin“ a budete moci soutěžit o finanční ceny. Nejzajímavější (nejlepší, nejtípnější) zážitek, který prožijete a napíšete o něm do naší soutěže formou článku nebo básně bude ohodnocen. Pisatel článku, který vyhraje, obdrží 50 Kč. Autor článku, který se umístí na druhém místě, obdrží 30 Kč a pisatel článku na třetím místě získá 20 Kč. Celkem je ve hře

100,- Kč. Pod svým soutěžním článkem (zážitkem) připište své jméno a třídu sloužící pouze pro předání cen redakcí. Všechny vaše články mohou být (budou) otištěny v časopise, a tak pokud nechcete uveřejnit v Prostoru své pravé jméno, připište i pseudonym.

Škola bude o prázdninách otevřena od 8:00 do 12:00, tak své texty vřazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou do uzávěrky soutěže, která je v pondělí 21. srpna 2000.

Mnoho štěstí a hlavně plno zajímavých zážitků.

KM

Největší závist vzniká proti těm, kteří vlastní silou vzlétli a tak unikli ze společné klece. (Petrarca)

Pokud chcete Prostor dostávat každý měsíc, můžete si ho stále objednat. Stačí vhodit papírek s nápisem „Objednávka“, se svým jménem a (pokud je) třídou do schránky Prostoru před děj. uč. nebo napsat na e-mail redakce. Objednávky můžete rušit osobně u Kamila Mrázka z 5.B před uzávěrkou dalšího čísla.

Bezplatná

inzerce pro studenty

Chcete něco prodat, koupit, nabídnout, vyměnit, je tu pro vás bezplatná inzerce pro studenty.

Vzkazy

Romance všechno nejlepší k narozeninám. Od těch co ji mají rádi i od těch co ji nenávidí.

Všichni extrémní borci, kteří si chtějí každý pátek od 13:00 do 16:00 zahrát softball, necht' se hlásit ve 4.B. Zvláště vítány jsou hezké holky a šikovní chlapi.

Pomocí časopisu můžete poslat někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám...

Vzkazy a inzeráty vřazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pošlete e-mailem.

Příště v Prostoru:

Jak se učí a žije na třineckém gymnáziu

Zážitky z prázdnin

novinky, informace o školním roce atd.

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktoři:

Helena Uhlářová
Táňa Křenková
Kamila Římanová
Petr Ščigel
Eva Klusová
Petra Drongová
Honza Nieboras
Petra Lancová
Marie Kolářová
David Heczko

Kolportér:

Martin Valkus

Korektor:

Kamila Římanová

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

vyšel: 6. června 2000
náklad: 210 výtisků
vychází každý měsíc

uzávěrka dalšího čísla:

21. srpna 2000
zářiové číslo vyjde:
5. září 2000

Internetová adresa:

www.gymtri.cz/prostor
e-mail:
prostor@gymtri.cz

Své názory, připomínky, myšlenky, články a jiné vřazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pište na náš e-mail.

Všechny otištěné články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Miloš Pokorný a Roman Ondráček: dvojice, která si říká Těžkej Pokondr

Miloš Pokorný s nápojem a v pohodě (uprostřed) **foto: KM**

✍️ Čím jste chtěli být jako malé děti? Měli jste nějaké idoly?

Miloš: Jako malé dítě jsem chtěl být, jako všichni kluci, letcem. Jeden čas mě zajímal pohraničář a pak jsem chtěl bejt také zpěvákem a možná kuchařem. No, vším možným. Každý třetí den něčím jiným.

Roman: Já jsem to měl trochu jednodušší. Já jsem chtěl bejt prezident, bachař a steward. Ale zpěvákem ne. Tím jsem nikdy nechtěl být.

✍️ Kdybyste měli možnost vrátit se do minulosti a být něčím jiným než jste teď, udělali byste to? Čím byste byli?

R: No, de facto v současné době si myslím, že jsme docela spokojeni s tím, co děláme a že to přináší aspoň z našeho pohledu zábavu pro lidi, kteří mají nějaké problémy, nervy, stresy. Kdybych mohl vrátit minulost, tak jediný, co bych vrátil, je asi naše mládí, naše dětství, protože to nebylo takové dlouhé jako je to teď, bez žádných zákazů jako je to teď.

M: Kdyby mi nevadilo množství krve tak bych možná dělal doktora, ale to já bych nemohl dělat, protože bych se sklátil pohledem na krev. A jinak jsem spokojenej.

✍️ Jakými jste byli studenti? Chodili jste do školy rádi?

R: Docela mě to bavilo, dá se říct. Všechno bylo zadarmo. Tenkrát člověk neměl žádné problémy. Já myslím, že to bylo v pohodě.

✍️ Vzpomínáte si na nějaké zážitky z té doby? Jací byli učitelé?

M: Měli jsme spousty zážitků, nicméně myslím, že jsme Roman i já měli trošku konflikty s učiteli. Já měl třídní matikářku a jelikož mě matika hrozně nebavila, tak jsem neustále nějaké ty konflikty měl. Ale byli tam také dobří kantori. Takže se to vždycky nějak prošťovalo.

R: Já si pamatuji, dá se říct, že jsem i vycházel (i když jsme byli takoví exhibicionisti, kteří pořád vyrušují) s učitelem, který se jmenoval Karel Frank a on byl jednak velkej fanda Slávie (fotbalu) a jednak miloval sandály. Tenkrát my jsme všichni chodili v kečkách a malovali jsme si ten jeden pruh, aby to byly ty adidasky a on vždycky přišel, fláknul s tou třídnicí a

řikal: „Nepochopím proč nenosíte sandály, já to cejtím až ke katedře jak vám smrdí nohy“. My jsme si vždycky z něho dělali legraci. Ale já miloval chemii, pokusy. Měli jsme chemikářku, která neměla ráda šprty. Takže vždycky když se někdo hlásil, tak si ho vychutnala a počkala. a ti co se krčili a nehlásili, vyvolala. Neuměli nic a dala jim trojku a toho kdo se hlásil si pak vyzkoušela ze všech vzorců. Tu jsem měl hodně rád. Byla fajn.

M: Ale já měl jednu dvojčičku s chování.

R: No já měl trojčičku. (smích)

✍️ A jaké vlastně máte vzdělání?

M: Já mám střední školu se zaměřením na obchod - obchodní akademii.

R: Já mám hotelovku.

✍️ Měli jste těžké začátky své kariéry?

M: Každý začátek je těžkej. Deset let jsme působili v rádiích a z toho poslední tři roky jsme šéfovali jednomu rádiu. Něco bylo fajn a občas to bylo únavný vstávat o půl páté. Nebyl to žádný med. Spousta problému byla, ale museli jsme to nějak přechodit, protože ta práce nás bavila.

✍️ Jaký byl váš první hit?

Saša jede.

Roman Ondráček s cigaretou a také v pohodě **foto: KM**

✍️ Píšete si texty sami? Co je vám k tomu inspirací?

M: Texty si občas píšeme sami. Občas je doplňujeme. Nicméně našim textařem je Lou Fanánek ze Tří sester, se kterým dáváme dohromady nápady. Ale na novou desku zase možná uděláme jeden nebo dva textíčky sami.

✍️ Která písnička z multiplatinového alba „Vypusťte Krakena!“ je vám nejmilejší?

R: Jak kdy. Teď třeba nejradši mám „Korále, sandále“ a vím, že Miloš má rád „Dívám se, dívám“ stabilně a „Hasiče“. Spíš věci, které moc neprezentujem ty má rád Miloš a já zůstávám věrněj „Korálům, sandálům“

✍️ V únoru jste byli v Egyptě dělat fotky.

Co se vám tam nejvíce líbilo a co vám naopak bylo, jak se říká „proti srsti“? Proti srsti? Chudoba v Egyptě, protože tam všichni byli takoví pobláznění, že i

do dneška věř v tu reinkarnaci a v posmrtný život a všechno tomu podřizovali, všechny peníze a dneska de facto nemají co jít. To byl takový smutek. Jinak my jsme tam zažili tejdén úplně v pohodě, že jsme si z toho dělali legraci. Udělali se poměrně hezký fotky. Byli jsme v Káhiře, na pyramidách... Já si myslím, kdyby tam nebylo tolik bídy, což je na každém kroku vidět, tak je Egypt úplně v pohodě. Jinak památky byli nádherné.

✍ **Co byste poradili těm, kteří se také chtějí vydat po pěvecké dráze?**

M: Aby se snažili zpívat. Ne. Já myslím, že je to úplně jedno. Nejdůležitější je u toho vydržet, protože, pokud je to přestane bavit... Vydržet, vydržet!

✍ **Jak byste se charakterizovali? Jaké jsou vaše dobré a špatné vlastnosti?**

R: Já nevím, těžko člověk dělá charakteristiku sám o sobě. Ale já si myslím, že je fajn, že máme smysl pro humor. To samý občas vyžadujeme i od těch jakoby nejbližších. Když s někým žiješ a nemá smysl pro humor, tak je to o ničem. Když my se humorem a legrací vlastně živíme. Já nevím, jak bychom se charakterizovali. Prostě fešáci, inteligentní.

M: Já si myslím, že když nám o něco jde, tak dokážeme zapnout. Prostě chceme něco udělat. Byť to má nějaké takové „porodní bolesti“, tak to dokážeme dotáhnout dokonce. To je hlavní. Proto se nám podařilo, to co se nám podařilo. Tak řekneme, že jsme cílevědomí.

✍ **Jak se vám líbí v Třinci?**

R: Moc jsme toho neviděli. Jediné, co mě vyrazilo dech, bylo když jsme přijížděli k tomu stadionu a viděl jsem tu pec, ty Železárny. Šestimetrový oheň uprostřed sídliště, to mě nepřijde jako nejšťastnější řešení. Ale je tady nádherná krajina, Beskydy.

To je všechno super. To my v Praze nemáme nějaké hory, velké lesy. Jinak byli jsme tady v Relaxu a lidi byli fajn, úplně v pohodě. Vůbec na Moravě jsou daleko víc takoví lidi vstřícnější a srdeč-

nější. To v Čechách je myslím problém.

M: V té Praze je to trochu složitější, protože lidi jsou tam trochu izolovanější a málokdo se s tebou začne bavit jen tak od sebe někde třeba na baru, protože se jako boje a jsou takoví hodně opatrní. No, v té Praze je to trochu složitější. Tady byli ti lidi hrozně příjemní.

✍ **Co byste na závěr vzkázali studentům našeho třineckého gymnázia?**

Učit, učit učit! Ne. Ať mají hezké prázdniny, vždyť je za chvíli konec školního roku, tak ať si to hezký užijí a ať si odpočinou.

✍ **Děkujeme za rozhovor**

**Petra Drongová,
Petra Lancová,
Kamil Mrázek**

O novinářské etice (1)

Vždycky jsem si vážil studentů, kteří dokázali na střední škole nejen dobře studovat, ale stihli dělat i něco navíc. Patří mezi ně i ti, kteří se pokoušejí o vydávání studentského tisku. Vytvářejí určité hodnoty, které mohou ostatní obohatit, sami získávají cenné životní zkušenosti.

Ne vše se musí dařit. V tomto ohledu jsem znepokojen situací, která vznikla kolem Vašeho časopisu. Padají silná a neuvážená slova... Chybí to nejdůležitější, hledat východiska.

Dovolte tedy pár slov neodborníka o novinářské práci.

Úkolem masové sdělovací prostředků je podávat informace, komentovat je, pozitivně inspirovat společnost, šířit hodnoty kulturní atd. Prostředkem tiskových médií je psané slovo a obrazový materiál.

Je dobré si uvědomit, že slovo v masmédiích má podstatně jiný dopad než slovo běžně vyřčené. Slovo v tisku, televizi je v daný moment neodvolatelné, nevratné, působí podle pravidla - co je psané, to je dané. Když běžně v rozhovoru řekne-

te něco ne příliš šťastně, snadno to opravíte. V novinách si to kdokoliv a kdykoliv přečte bez opravy, bez komentáře, bez dodatku, jako svatou pravdu. V konečném důsledku se média značnou měrou podílejí na utváření názorové hladiny společnosti. Dá se říci, že v nejširším chápání se takto ovlivňují dokonce světodějinné události. Zodpovědnost redakcí za to, co vydávají je tedy obrovská.

Je zrušena úřední cenzura. Může se na stránky tisku podle zákona o svobodě tisku dostat vše? Bude tam to, co redakce nechá otisknout. Dnes cenzuru provádí redakce, její šéf. Cenzorem musí být každý redaktor sám. Jsou umělecká díla velké hodnoty, která autoři nedovolili vydat, protože si uvědomili, že společnost není zralá je přijmout.

Jsem přesvědčen, že ani redakce časopisu Prostor nedává prostor všemu a všem.

Pokračování příště.

Přeji všem studentům šťastné zdoání konce školního roku a krásné prázdniny.

Mgr. Pavel Sikora

Kamarád

Kdo to je? Myslím, že člověk, se kterým si můžeš o všem popovídat, aniž by to později všichni věděli, člověk, kterému se můžeš svěřit se svým trápením, problémy, ale také se s ním i smát, radovat se a objevovat svět. Mít dobrého kamaráda je moc fajn. Nejhorší ale v kamarádství je, když zjistíš, že ten, o kom si myslíš, že je kamarád, tě z ničeho nic začne slovně napadat, urážet a pomlouvát a po pár dnech se zase chová jakoby nic. Co si potom o takovém člověku myslit? Já nevím. Na jednu stranu je třeba fajn, ale na druhou... Nevím, co takovým chováním chtějí dokázat. Já vím, co říkám. Však se mi to nestalo

poprvé! Už se mi dostalo dost pomluv pro věci, za které já opravdu nemůžu. Já netvrdím, že jsem svatoušek, že jsem „dokonalá“, ale když se například bavím s někým, koho zrovna nemají moc v lásce, tím pádem jsem i já ta špatná. Jsem si jistá, že nejsem sama, komu se tohle stává, a proto chci říct, že pokud se už tohle stane, vykašlete se na toho, co to působí, protože i když si pořád říkám, nebudu se s nimi, nestojí za ty nervy, vždycky na to zapomenou a pak to začíná znova. Pokaždě si říkám, co si na mě vymyslí příště.

Martina Jonderková

Jsme rozlišeni přízvukem svých zájmů, svých věr a svých názorů, ale žádná různost nemůže zastřít základní potřebu nás všech, potřebu svobody a vývoje.

(Vančura)

Silvestr v haj...

Jak jste si jistě všichni všimli, blíží se konec školního roku a s ním i polovina roku kalendářního. Mám pro vás všechny jeden návrh. Kdybyste náhodou neměli 31. července co oslavovat, zopakujte si příchod nového roku - oslavte Silvestra! Jako takový malý návod (kterého byste se určitě neměli držet) vám věnuji následující příběh...

Stalo se to jednoho krásného večera. Jak jste již jistě zjistili, očekával jsem příchod nového roku. Tedy, ne já - my. Bylo nás tam víc. Já a mí kamarádi. Všichni jsme se perfektně bavili a pak se setmělo. Setmělo se a s tmou přišel první alkohol. Proč ne? Chtělo to trochu se zahřát...

A tak jsme začali pít. Otevřeli jsme první láhev, vytáhli kostky a začali hrát. Padaly šestky i pětky. Padaly čtyřky, trojky i dvojky... Dokonce i jedničky padaly. A my se postupem času dostávali této hře na chuť a na kobylku. A taky jsme se postupem času propadávali hlouběji a hlouběji do alkoholového opojení. Výpary toniku a becherovky nám lezly do slzejších očí, bublinky šampaňského do nosu, okraje skleniček do úst. Všichni jsme se smáli a bylo nám fajn. Absolutně dokonalý večer. Seděli jsme a hráli hru.

A pak už to jelo, celý svět se roztočil a místo hvězdiček nám na cestu, na malou i velkou, svítily flašky - prázdné i plné. Pomalu, ale jistě, přibývalo těch prázdných. Kostky padaly ze stolu, čísla, která jsme házeli začala překračovat stovku a nikdo nechápal, jak může být na kostce číslo osm. Byla to zajímavá hra, střízlivý kritik by řekl, že ony kostky jsou z jiné dimenze. Pan farář by se byl pokřížoval a řekl, že to je ďáblův nástroj. A Einstein? Ten by nám dokazoval, jak je počet všech stran kostky (šest) relativní. My bychom stejně ničemu nevěřili - asi bychom už ani nevnímali.

A tak ubíhala vteřina za vteřinou, hodina za hodinou... Ve smíchu i slzách, v záchvatu uvolnění i v křečích jsme se pomalu dobelhávali k novému roku. Pomalu jsme klopytali přes prázdné láhve vstříc roku 2000. Už jsme si nepovídali s kamarády jen mezi sebou. Našli

jsme si tak nějak nové přátele: Slivovice byla velmi veselá - se všemi si povídala a říkala nám zajímavé historky. Zato taková píčvodka - ta byla sladká! Všechny nás sváděla a skoro všichni podlehli. A co vodka? Ta nás hřála jako milénka, hřála nás jako maminky dlaně. Fernet - to byla chuť ovoce, i když je pravdou, že tak hořký citrus ještě nikdo z nás nepil (nejedl).

A pak se to přiblížilo, až se mi zatočilo v hlavě. Do nového roku zbývalo čtvrt hodiny a mně začalo být nějak divně. Přestali jsme hrát kostky a jeden kamarád (více méně střízlivý) vytáhl sklenice a láhev šampaňského. Tři minuty před koncem starého roku jsme vyšli před chatu. Tedy - oni vyšli, já jsem doslova vyletěl. Tam - venku - jsem se naklonil a vyhodil jsem ze sebe své vnitřnosti. Alespoň se mi to tak v tu chvíli zdálo. A potom znovu a ještě jednou. Najednou jsem uslyšel hlas, přicházející jakoby z dálky: „Běž na záchod. Dělej...“ Chtěl jsem něco namítnout, říct „ale“, ale místo toho jsem se opět převrátil naruby. Odvedl mne tedy na záchod. Dalí mi tam i židli - tak byli hodní...

Půlnoc. Za poslední tři minuty jsem toho vyzvracel více než za celý svůj dosavadní život. Venku bouchlo šampaňské a první petardy. V hlavě mi buší kladiva, v uších jen tři slova: „Šťast... no...ý ...ok.“ Nevím, co to znamená, v tu chvíli to bylo jedno. Mé oči se i s ústy opět odebíraly na svou - již pravidelnou - pouť k záchodové míse. Blee, uhh, ble... Fuj, tak to by bylo. Postavil jsem se. Sedl jsem si. Nahnul jsem se. Převrátil jsem si žaludek. Bože! Vždyť tam už nic nemám!

Jsou dvě hodiny ráno a já se snažím udržet hlavu nahoře. Kdyby klesla, pravděpodobně by skončila v porcelánové míse. Jo, stále jsem na WC a stále si tam povídám se sklápěcím prkénkem. Lhostejně ze sebe dostávám to, co tam již stejně není a říkám si: „Ty vole, jak na nový rok, tak po celý rok...“ A tak mě napadá: tohle je teda fakt silvestr v haj... Doslova.

Pepa Mauglí

Nebojte se vyjádřit!

Jak si představujete své ideální prázdniny?

Ing. Zora Hýblová

Kopec výborných knih, přiměřená venkovní teplota, lehátko a velký stínící strom, ticho, max. tlumená hudba.

Mgr. Dagmar Siwá

Na horách v klidné malé chatě v přírodě. Klid. Ticho. Kytara. Ohniště. Sem tam dobří kamarádi.

Mgr. Zlatka Bichlerová

(pozn. redakce: Paní profesorka nám neposkytla své vyjádření k této otázce.)

studentka 2.D

Týden nebo dva u moře s partou přátel a rozhodně bez rodičů.

student 2.D

Na kole s holkou.

student 1.A

Doma nebo na bazéně s kámoškou.

Petra Lancová, Petra Drongová

Jeden obyčejný školní den

Jednoho krásného školního rána přicházím do třídy prosceně sluncem, usedám do své krásné lavice bez jediného taháčku a čekám, kdy už konečně přijde profesor. Profesor vchází do třídy a my obřadně povstáváme. Netrpělivě očekáváme, kdy už budeme psát prověrku z francouzské revoluce, ale profesor nás bohužel musí zklamat. Pan profesor Bujok zapomněl přichystat otázky. Probíráme tedy dále a nemůžeme se již dočkat příští hodiny. Máme výtvarnou výchovu a jelikož pan Boreček přestoupil na jinou školu a ještě se za něj nenašla náhrada, máme volnou hodinu. Přichází matematika, ale jelikož pan profesor Sikora byl jat do vězení za špatné zacházení se studenty, se zvoněním přichází paní profesorka Šlachťová a ujišťuje nás, že budeme opakovat.

Naší další hodinou je francouzský jazyk. Přichází usměvavá paní profesorka Jaworská a sděluje nám, že v rámci výuky pojedeme na týdenní výlet do Paříže, s tím, že náklady uhradí škola. Zbytek hodiny posloucháme francouzské písně z profesorčina fungl

nového sterea. Před poslední hodinou jdeme na oběd do nové školní jídelny a vybíráme si z jídelního lístku srnčí plátky a kuřecí medajlonky s oblohou a k tomu každý půllitr piva a dva decka červeného. Po hodinové pauze na oběd se vracíme do třídy a usedáme. Přichází paní profesorka Hejmejová. Usedá a sděluje nám, že se dnes budeme dívat na South Park, který jelikož má české titulky, také patří do hodiny jazyka českého. Když tak sleduji televizor s úhlopříčkou asi dva metry, napadá mě, že je docela škoda, že jsme dnes měli jen pět hodin a již se začínám těšit na zítřek.

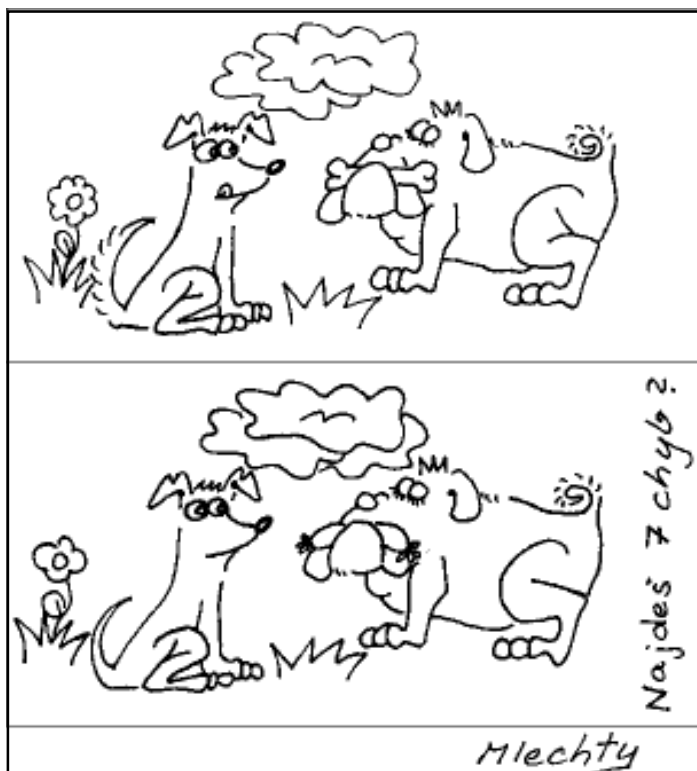
V tom zazvoní, já otevřu oči a vidím, že za oknem je šero a prší, je šest hodin ráno a já musím do školy a vrátím se až kolem půl třetí. Ve škole mě nečekají ani volné hodiny, ani kuřecí medajlonky, ani South Park, ale zato mě čekají dvě písemky a tři hodiny nepřetržitého zkoušení. No nic, měla bych jít nebo přijdu pozdě. Škoda, že realita není taková jako mé sny. (No ne všechny, protože jinak by už polovina mých přátel byla unesena marťany.)

E

Peklo, to jsou ti druzí. Ale právě tak jsem mohl napsat, že ráj jsou ti druzí, zkrátka všechno přichází k člověku jenom od druhých, od lidí. (Sartre)

Ze všech tvorů jen člověk pije - přestože nemá žízeň, jí - přestože nemá hlad a mluví - přestože nemá co říci.

(Steinbeck)

PARFÉM

Parfém tvých rukou se do mé kůže vpil
vůně tvé kůže navždy
prostoupila mé ruce

Ten parfém,
co jediný teď voní...

Černý Princ

Vidíš-li, že se člověk mylí, nehněvej se naň, pomni, že není možné mýlit se schválně!

(Seneca)

Říkat, že můžete milovat jednu osobu celý život, je totéž co říkat, že jedna svíce vydrží hořet, pokud jste živ.

(Tolstoj)

VZPOMÍNKA

Prádelní koš s tvou vůní
večer plný vybledlých polibků
ráno zmuchlaných peřin
oběd bez tvých vlasů

další večer
tvá dlaň v mé
Jsi zase se mnou

Černý Princ

DĚKUJI

Kamínek беру do ruky
a snažím se stále a stále
dokola
marně
házet ho do nebe...
... jen pro tebe.
Hrnc a pokličku chytnu
a snažím se stále a stále
dokola
marně
odchytanou duhu...
... jen pro tebe.
Srdce své беру do dlaní
a snažím se stále a stále
dokola
vnutit ti ho
a ty sis ho vzala...
... jen pro mne.

Černý Princ

SVÍCE

Svítlí v nocích
staré hvězdy padají do klína
stojí na stráž u nemocných

Ležíš v posteli
a možná si představuješ
jaké by to bylo

Roztápí se na sluníčku
kočka přede na lavičce
je krásný den a ty

jsi krásná

Ležíš v posteli
a možná vzpomínáš na polibek
privátý vánkem

Svítlí v nocích
a já tě miluji...

Černý Princ

Slovo

Bylo slovo byla věc,
než by řekl švec slova
se zmocnil pitomec.
Hlaholí až se hory zelenají,
Pitomci jsou takřka v ráji,
potom přišla potopa.
Z bláta vytáh je ten co
radši o své věci staral se,
potom avšak ouha, neboť
vyčetli mu, že nedělal to, to a to.
Slovo opět zvítězilo, svojí moudrost
velebilo a chudáka zatratilo.
Kdo je radši nežli já, že svět
hloupost dobře zná,
kdo je radši nežli já, když je
všechno naopak.

Luigi

Od všeho se osvobodit... nikde dlouho nesetrvat, k nikomu nepřilnout, chce-li člověk zachránit sebe.

(Svobodová)

Samota

Jsem pořád sama
od rána do večera.
Jdu spát sama, probudím se sama.
Všude tě vidím,
něco říkáš,
však já tě neslyším.
Tvůj hlas mi v uších zní,
jak vánek podzimní,
ale jsem sama,
tak sama.

Mlechty

Ze sportovních výsledků

Kopaná – regionální kolo

Na stadionu VP F-M se střetla 4 nejlepší družstva ze severní Moravy – Olomouc, Ostrava, Šenov a Třinec. Naši opět bez dvou nejlepších hráčů – Marka a Zbončáka obsadili třetí místo, když porazili Šenov 1:0, remizovali s Ostravou 1:1 a prohráli s Olomoucí 2:5. K cennému umístění blahopřejeme.

Pohár rozhlasu – okrskové kolo

Na pokles výkonnosti našich atletů poukázala skutečnost, že naši hoši nepostoupili ani do okresního kola. Nepostoupila ani děvčata po zranění jedné z opor – Jakešové.

Atletický čtyřboj – okresní kolo

Hoši neshodli, dívky obsadily 4. místo. Jakešová po zranění odstoupila po dvou disciplínách.

Florbal dívek – školní soutěž

Naděšené dívky osmi tříd bojovaly nejdříve ve dvou skupinách. Ve finále jasně zvítězila borčyně ze 3. B, druhé místo obsadila 6.B, třetí 3.C a 4. místo patří 1.A.

Mezinárodní kopaná v Čadci

V sobotu 20. 5. proběhl na družebním Gymnáziu v Čadci turnaj v malé kopané učitelských družstev. Naše družstvo v sestavě Vrátný, Bury, Kaleta I., Kantor a zastupující Kaleta J., nebylo k soupeřům šetrné a turnaj bez porážky vyhrálo.

Očekávané akce

- bodování v hodinách Tv
- 28. 6. 2000 olympijský šestiboj tříd
- pozvánky obdrží rovněž 1 třída z Gymnázia Čadca a 1 třída z Gymnázia Český Těšín
- připravuje se též program do sportovní haly
- lákavé ceny pro úspěšné kolektivy jsou zajištěny

Mgr. Pavel Sikora

Mistrovství světa mýma očima

Květen přinesl několik velkých sportovních akcí, jako byla například finálová utkání Evropských fotbalových pohárů, ale nás Čechy nejvíce zajímalo Mistrovství světa v ledním hokeji. Na tom se našim reprezentantům podařilo udělat další obrovský historický úspěch a vylepšit tak historickou bilanci českého, ale i československého hokeje. To, že Češi získali titul mistrů světa, určitě víte. Možná jste si však neuvědomili, že to znamená obhajobu zlata z loňského šampionátu v Norsku a to se nikdy předtím, ani za dob Hlinky, bratří Holíků, Holečka, či Pouzara, žádnému českému výběru nepodařilo. Vítězství našim hráčům pomohlo ovládnout i oficiální allstars řadu volenou hokejovými odborníky. V té byli čtyři naši reprezentanti, mezi které se dokázal vklínit jen jeden Fin a Slovák.

Jinak mne však mistrovství zklamalo na plné čáře. Výkony, které předváděli favorité v zápasech s celky výkonnostně slabšími byly při nejmenším na pováženou. Například zápas našich hráčů s exotickými Japonci, kdyby naši podali takový výkon v utkání se Slováky nebo i se Švýcary, určitě by se z vítězství neradovali. Ba naopak, byli by rádi, kdyby pro

ně utkání neskončilo debaklem. Podobně povadlým výkonem se představili i Finové (celkově třetí) v zápase s Rakouskem – 3:3. O debaklu Rusů, jenž skončili na konečném 11. místě – jejich nejhorší umístění v historii MS – ani nemluvě.

Šampionát však také dokázal, že se světový hokej stále vyrovnává. Po Švýcarsku, které se už v elitní osmičce drží čtyři roky, se jako blesk z čistého nebe objevili stříbrní Slováci, kteří se v minulých letech umísťovali někde okolo sedmého místa. Svou sílu zde ukázali také námi poražení čtvrtfinalisté Lotyšů, ale i zarputilí Bělorusi. Je možné, že se za pár let dočkáme finálového souboje Rakousko-Lotyšsko nebo dokonce Dánsko-Nizozemí. No, ale nepředbíhejme za rok nás čeká další díl tohoto věrme nekonečného seriálu, ve kterém se střídá radost se zklamáním, úleva s napětím, tvrdost až zákeřnost s hokejovou krásou. Letos se účastníci A-skupiny mistrovství světa rozloučili s týmy Japonska a Francie, které příští rok nahradí Německo a Kazachstán. Těšme se tedy na další – snad – nádherné hokejové souboje, které nám přinese příští před olympijská sezóna.

PŠ

Euro je za dveřmi

„Tak už se to blíží!“, říkají si určitě čeští, ale i zahraniční fotbalisté a mají pravdu Euro 2000 je za dveřmi. Všechno to vypukne 10. června, kdy se střetnou první národní výběry a v Belgii, Nizozemí i v celé Evropě začne to pravé fotbalové šílenství.

My si můžeme jen tipnout jak dopadne náš národ'ák v konfrontaci s ostatními fotbalovými velmocemi. Je možné, že český národní tým, již mnohem vyzrálejší než ten, který nás reprezentoval před čtyřmi lety v Anglii, zažije podobný úspěch jako na minulém Euru a přiveze další medaili, třeba i tu zlatou. Na druhou stranu už nejsme fotbalovým trpaslíkem, kterým jsme před čtyřmi lety ještě byli, a tak si na naše hráče budou soupeři dávat daleko větší pozor, což české povaze nikdy neshvědčilo. Je tedy možné, že naši prohrají všechna tři utkání ve skupině, sbalí se a pojedou domů.

Ale ať už to na uzemí Beneluxu dopadne jakkoli, nikdo už našim reprezentantům nevezme jejich rekordní vítězství v kvalifikaci, ve které v deseti zápasech neztratili ani bod.

PS

Murphy - z vědeckých výzkumů

Paulův zákon:

Z podlahy už nemůžeš nikam spadnout.

Chapmanův poznatek:

Dětem to trvá tři roky, než si osvojí Paulův zákon.

Valeryho zákon:

Historie je věda o tom, co se nikdy nestává dvakrát.

Darovova poučka:

Historie se opakuje, to je jedna z jejích špatných stránek.

Finmanův zákon matematiky:

Nikdo nechce číst matematické vzorce, které jsou výplodem někoho jiného.

Einsteinův poznatek:

Pokud se matematické teorémy vztahují ke skutečnosti, nejsou jisté. Pokud jsou jisté, nevztahují se ke skutečnosti.